

Tisztelt Miniszterársaim!

Tisztelt Kéviselőársaim!

E levelem az 1990. május 23-án megalakult kormányom jelenlegi tagjainak, a Magyar Demokrata Fórum, a Kereszténydemokrata Néppárt és a 36-os Független Kisgazdapárti képviselőcsoport tagjainak szól, valamint azoknak a képviselőknek, akik hajlandók az ország stabilitása, a magyar centumpolitika érvényesítése érdekében mindent elkövetni az ország, a nemzet érdekében. Levelem megírásakor arra a helyzetre kívánok megoldást ajánlani, ha egészségi állapotom olyan mértékben rendülne meg, hogy a miniszterelnöki tisztségemről le kellene mondanom (az Alkotmány 33/A.§. b/ pontja), ezzel a köztársasági elnök úr kezébe téve a kormány és a kormánykoalíció, s talán ezzel együtt az ország sorsának intézését.

Megítélésem szerint ez Magyarország számára súlyos bel- és külpolitikai bonyodalmakat is okozhat és mindenképpen olyan erőket hoz kormányzati helyzetbe, amelyek nem kívánatosak, s amelyekkel szemben nemcsak az ellenzékben, hanem kormányrakerülésünk után is folyamatosan folytattam harcomat. Természetesen ha a kormány megbízatása a miatt szűnik meg, mert az Alkotmány 33/A.§. c/ pontja (a miniszterelnök halála) következik be, akkor nincs mit mondanom, és akkor politikai pártjaink a lehetséges legjobb megoldást találják meg.

Ha azonban életben vagyok, de feladatköröm ellátása lehetetlennek bizonyul, akkor e levelem átadásával az Alkotmány 39/A.§./I/ bek. alapján bizalmatlansági indítvány beadását javasolom a miniszterelnökkel szemben (a képviselők legalább egyötöde), egyidejűleg megnevezve az új miniszterelnökjelöltet. Az indítvány alapján, ha az országgyűlési képviselők többsége bizalmatlanságát fejezi ki, az új miniszterelnöknek jelölt személyt megválasztottnak kell tekinteni. Ez azt jelenti, hogy a Parlament összes képviselőjének 50 %-a +1 fő szavazatára van szükség, tehát minimálisan 194 igen szavazatra, ami természetesen nem könnyű feladat, de talán a

függetlenek közül és a közülünk kiváltakból néhányan megértik, hogy itt miről van szó és mit kell tenni a fő stratégiai cél, a választásoknak 1994. május 3-a után történő megrendezése érdekében. Ezzel a bizalmatlansági indítvánnyal a kormánykoalíció meg tudja tartani a kormányzást és ki tudja iktatni a köztársasági elnök közjogi és politikai szerepét, ill. a vele együttműködő ellenzéki politikai erők manipulációját, az ország destabilizálását.

Ezt kötelességemnek éreztem ajánlani, talán utolsó közjogi ötletemként, a politikai válság elkerülésére, Magyarország biztonsága érdekében. Természetesen olyan személyre van szükség, aki képes ezen az uton végigvinni az országot. A választásokat követő események tekintetében már nem adhatok tanácsot, most azonban meggyőződéssel ajánlom a választásokig eddigi helyettesem dr. Boross Péter belügyminiszter jelölését, a bizalmatlansági indítványban megkívánt miniszterelnökjelöltnek, aki mindhárom koalíciós párthoz kötődik.

Levellem megírásakor - külföldi kezelésre utazásomat megelőző napon - bízom az Úristenben, hogy tart számomra még lehetőséget a kormányzás végigvitelére, de ha nem, akkor jó szívvel ajánlom és veszem tudomásul - sőt kérem - az ellenem benyújtott bizalmatlansági indítványt.

Budapest, 1993. október 5-én.

(Dr. Antall József)